

In memoriam

Lucie Jellinek-Moormann

28 mei 1927 – 18 maart 2011

Lucie stierf in het vroege voorjaar net na binnenkomst van de eerste Tjiftjaf. Ze miste dit jaar op een haar na de Boomleeuwerik. Ze ging traditiegetrouw bijna jaarlijks naar 'De Kuil' in het Gieterbos om de heldere klanken van dit dwarrelende vogeltje, dat daar over de boomkruinen dwarrelde, te ondergaan.

In haar overlijdensbericht stond een bekende tekst:

*“Lucies hart klopte niet, het fladderde
Haar hart wilde vliegen”*

Vrij naar het motto van Avifauna Groningen toen we in 1993 ons 25-jarig bestaan vierden.

Juist in die tijd was Lucie bestuurslid, van 1988 tot 1994. Zij had als een van haar bestuurstaken het organiseren van excursies in haar portefeuille. Velen herinneren zich ook nu nog de lange weekenden naar het Duitse eiland Helgoland. Zij legde met haar voortreffelijke Duits de contacten met het Haus der Begegnung en de Vogelwarte Helgoland.

Ze was zelf door de decennia heen een zeer trouwe excursieganger. Hoogtepunten voor haar waren denk ik tochten naar het Lauwersmeergebied, naar de Friese ganzengebieden, het Borkener Paradijs, het Hasbruch en de Elbe. In die laatste streek, met name het gebied rond het Elbholz, kwam ze tot twee jaar terug jaarlijks.

Ze was rond 1980 begonnen aan haar vogelaarscarrière, als deelneemster aan een vogelgeluidencursus van het IVN. Ze raakte in de loop der jaren zodanig in de ban van het bezoeken van vogelgebieden dat ze jaarlijks een of meer reizen maakte tot in alle uithoeken der aarde. Voorwaarde was dat er altijd goede vogelgidsen bij haar gezelschappen waren, anders was een reis maar half geslaagd.

Ze was gedreven, trouw en vrij kritisch. Ook in het bestuur, maar dat hoort bij iemand die zeer betrokken is en haar verantwoordelijkheid ook zelf neemt.

Behalve vogelaar, zoals de meeste Avifaunisten haar kenden, was ze ook moeder van vier zonen en grootmoeder, zeer betrokken bij het wel en wee in de familie, actief in de sport – onderscheiden door de gemeente Haren voor haar jarenlange inzet in het MBVO (meer bewegen voor ouderen) – en ook roeister tot op hoge leeftijd. Sportief en actief, zo herinneren wij haar. Het besef van ziekte en aftakeling was voor haar ondraaglijk en het was goed dat die periode van betrekkelijk korte duur is geweest.

Ik heb Lucie nooit betrappt op een speculatie over wat er na de dood zou zijn. Ze heeft in elk geval het zekere voor het onzekere genomen en in het hier en nu (tot voor kort dan) genoten.

Wim Woudman